

Написання слів іншомовного походження

Правопис букв и, і, ї, у

Пишеться И:

1. У загальних і географічних назвах після д, т, з, с, ц, ж (дж), ч, ш, р («Де ти з'їси цю чашу жиру?») перед літерами на позначення приголосних (крім й): *дисципліна, система, Алжир, Сирія, Мексика, чипси, гриль, тирамісу, чизкейк, чизбургер, капучино.*

Пишеться І:

1. На початку слова: *ікона, історія, імпічмент.*
2. Після літер на позначення приголосних, що НЕ входять до правила «Де ти з'їси цю чашу жиру?»: *піраміда, фінанси, бізнес.*
3. Перед літерою на позначення голосного або й: *піаніно, радіус, ажіотаж, позиція.*
4. У кінці незмінних слів: *таксі, поні, колібрі, броколі, грисині, мюслі, хобі, хіпі, Леонардо ді Капріо*
5. В окремих власних назвах: *Грімм, Сідней, Дідро, Россіні, Арістотель, Дізель (але дизель), Занзібар, Зімбабве, Одісей, Міссісіпі.*

Зауважте! У ряді слів іншомовного походження, давно засвоєних українською мовою, після літер, що не входять до правила «Де ти з'їси цю чашу жиру?», відповідно до вимови пишеться **И**: *лимон, мирт, кипарис, спирт, кинджал, нирка* тощо.

З **и**, а не з **і** пишуться слова церковного вжитку: *диякон, єпископ, мирта, християнство* тощо.

Пишеться Ї:

1. Після літер на позначення голосних: *мозайка, Енеїда* (але в складних словах, де перша частина закінчується на голосний, на початку другої пишеться **і**: *староіндійський, доісторичний*).

Пишеться У:

1. У словах, запозичених із французької мови, після літер на позначення шиплячих **ж, ш** та в словах *парфуми, парфумерія*: журі, парашут, Жуль.

Подвоєння літер на позначення приголосних

1. У власних назвах і словах, похідних від них: *Андорра, андоррський, Голландія, голландський, Марокко, марокканець, Будда, буддизм.* (Виняток: *Лісабон, Голівуд, Копенгаген*).

2. За збігу однакових приголосних на межі префікса й кореня, якщо в мові вживається паралельне непрефіксальне слово: *імміграція (міграція), сюрреалізм (реалізм) ірраціональний (раціональний), контрреволюція (революція)* (але *анотація, конотація, еміграція*).

3. В окремих словах, які треба запам'ятати: *алло, аннали, білль, бонна, брутто, булла, ванна, вілла, дурра, мадонна, манна, мірра, мотто, мулла, нетто, панна, пенні, тонна, панно, гамма* (буква).

Запам'ятайте: *гамма-промені – кольорова гама, головний біль – білль про права.*

Зауважте! У загальних назвах іншомовного походження приголосні не подвоюються: *бароко, група, сума, шосе, ват* (але *Ватт*), *фін, піца, інтермецо, хобі, папараці, комісія* тощо.

М'який знак у словах іншомовного походження

1. М'який знак пишеться після **д, т, з, с, л, н** перед **я, ю, є, ї, йо**: *ательє, мільярд, консьєрж*.
2. Відповідно до вимови після **л** перед літерами на позначення приголосних: *альтруїст, фільм* (але *залл*).
3. Відповідно до вимови в кінці слів: *магістраль, каніфоль* (але *бал, шприц*).

Апостроф у словах іншомовного походження

Апостроф пишеться перед я, ю, є, ї:

1. Після **б, п, в, м, ф, ж, ч, ш, г, к, х, р** («Мавпочка Буф грає в чужі шахи»): *інтерв'ю, дистриб'ютор, миш'як, Женев'єва*.
2. Після кінцевого приголосного префікса: *ін'єкція, ад'ютант, кон'юнктура, кон'юнктивіт, пан'європейський, транс'європейський*.

Апостроф не пишеться:

1. Перед **йо**: *курйоз, серйозний*.
2. Коли **я, ю** позначають пом'якшення попереднього приголосного: *манікюр, бюджет, бязь*.

Зауважте! Апостроф пишеться після початкового **д, о** в прізвищах: *Жанна д'Арк, О'Генрі* тощо.